Vannområde Haldenvassdraget – elfiskeundersøkelser 2023-2025

NJFF Østfold

Ole-Håkon Heier, NJFF Østfold, 2025

Innhold

Innledning 4
Material og metoder 5
Klimatiske forhold 5
Bekkene og resultatene 6
Kirkengelva, Lundselva, Østenbyelva 001-293-R: Marker, Indre Østfold 7
Vassdragsbeskrivelse 7
Elfiskestasjoner 10
Aktuelle tiltak 20
Gunnengbekken 001-102-R: Marker 21
Vassdragsbeskrivelse 21
Elfiskestasjoner 21
Aktuelle tiltak 25
Bekk fra Store Blanketjern 001-264-R: Halden 26
Vassdragsbeskrivelse 26
Elfiskestasjoner 28
Aktuelle tiltak 33
Store Erte bekkefelt 001-132-R: Halden 34
Vassdragsbeskrivelse 34
Elfiskestasjoner 34
Aktuelle tiltak 34
Fisma-Rødselva 001-256-R: Halden, Aremark 34
Vassdragsbeskrivelse 34
Elfiskestasjoner 35
Aktuelle tiltak 36
Fisma-Rødselva bekkefelt 001-263-R: Halden, Aremark 37
Vassdragsbeskrivelse 37
Elfiskestasjoner 37
Aktuelle tiltak 41
Ørelva 001-164-R: Halden 42
Vassdragsbeskrivelse 42
Elfiskestasjoner 42
Aktuelle tiltak 42

Nordre Boksjø 001-344-L: Halden 42
Vassdragsbeskrivelse 42
Elfiskestasjoner 42
Aktuelle tiltak 42
Nordre Boksjø bekkefelt 001-71-R: Halden 42
Vassdragsbeskrivelse 42
Elfiskestasjoner 42
Aktuelle tiltak 43
Bekk mellom Boksjøene 001-75-R: Halden 43
Vassdragsbeskrivelse 43
Elfiskestasjoner 43
Aktuelle tiltak 43
Folkåa bekkefelt 001-53-R: Halden 43
Vassdragsbeskrivelse 43
Elfiskestasjoner 43
Aktuelle tiltak 43
Referanser 44
Personlige opplysninger 44

Innledning

Innlandsbekkene har stått litt i skyggen av sjøørretbekker og de store vassdragene de siste tiårene. De er imidlertid like viktige elementer for biologisk mangfold som bekker med sjøørret og laks.

De fleste innlandsbekkene er mer eller mindre påvirket av menneskelige aktiviteter. Eksempler på dette er landbruk, skogbruk, veianlegg, avløpsvann, menneskeskapt forsuring, utbygginger av forskjellige slag etc.

Forfatteren har gjennom mange år hørt utallige personer uttale at de brukte å fiske i sin lokale bekk i sine yngre dager, men at det nok er dødt nå. Gledelig nok viser det seg at det langt fra er tilfelle, selv om det mange steder også stemmer. Det er for en stor del svært lite dokumentasjon på forekomsten av fisk i bekker, og i alle fall ikke om vi går tilbake til 1950-60-70-tallet. Mesteparten av det som er dokumentert er fra vann og tjern. Det er derfor viktig å dokumentere fiskeforekomstene i bekkene så snart som mulig, slik at vi kan begynne å ta hensyn til disse, og forhåpentligvis også bedre forholdene for fisken i mange bekker.

Med denne rapporten forsøker vi å samle all informasjon om forekomsten av fisk i alle bekker og mindre elver i vannområdet. I første omgang beskrives elfiske gjennomført for vannområdet i 2024-2025, men i tillegg nevnes også ytterligere elfiskeundersøkelser og eventuelle personlige opplysninger mottatt.

Figur 1 Ørekyte og mort fra Langetjernbekken - tilløpsbekk til Fisma i Halden

Material og metoder

Elektrofisket i direkte forbindelse med denne rapporten ble utført med et Terik Technology GeOmega FE4 apparat. Spenningen på apparatet stilles inn etter forholdene i hver bekk.

Første gangs kartlegging av bekkestrekninger gjøres i tre ledd:

1. Grundige undersøkelser av bekkens nedbørfelt og løp på kart og flyfoto. Det legges inn stasjoner på alle strekninger med potensiell vannføring de fleste år, og med mulige hindringer mellom hver stasjon.
2. Fysisk besøk på den enkelte stasjon, der forholdene undersøkes i felt.
3. Elektrofiske der dette anses aktuelt. Da påvisning av fisk er første prioritet, går vi som regel kun over strekningen en gang ved første besøk. Det gir et minimumsestimat for tetthet.

Lengden på strekningene ble stort sett målt med målehjul og gjennomsnittlig bredde anslått. Anslaget på bredde er basert på middelvannføring. Avvik fra dette står i så fall angitt spesifikt under hver bekk.

All fisk ble oppbevart i plastbøtter/kar inntil strekningen var ferdig overfisket. Vi har batteridrevne luftere for å sikre god oksygenmetning i vannet. Fisken ble fortrinnsvis gjenutsatt i øvre del av det overfiskede strekket.

Der vi har målt pH har dette blitt gjort med et Multi 3510 IDS med elektrode WTW Sentix 940.

Vi har bilder liggende for hver stasjon.

Klimatiske forhold

Det er verdt å kommentere de klimatiske forholdene i grove trekk for de siste årene før og under undersøkelsene, som et viktig bakteppe for undersøkelsene.

Vinteren **2020-2021** var svært kald og tørr i 4 uker i januar-februar, i tillegg hadde vi en tørr vår og en svært tørr periode som startet i midten av august og varte til midten av september. Det var derfor utfordrende forhold for yngel dette året.

Vinteren **2021-2022** var nok ganske gjennomsnittlig. Våren ble imidlertid tørr i april og ut i mai, og det kom flere tørkeperioder utover sommeren og høsten. Flere mindre bekker ble helt tørre utover i slutten av august, og tørken vedvarte nesten hele september. Fra slutten av september kom regnet i stadig økende grad, og slutten av oktober og begynnelsen av november medførte flom i de fleste vassdrag. Det bør derfor ha ligget godt til rette for gyting senhøsten 2022.

Vinteren **2022-2023** var også relativt gjennomsnittlig. Det kom en svært kald periode i desember, men rundt jul slo være om, og det var flere perioder med flom i januar og februar. Perioden mars-april var relativt tørr, men det ble en stor flom helt mot slutten av april. Deretter kom det svært lite nedbør de kommende ukene, slik at vårt elfiske i begynnelsen av juni ble gjennomført under en tørkeperiode. De bekkene som var tørre under vår befaring, er nok tørre en eller flere ganger de fleste år, og kan dermed ikke forventes å holde fisk.

Vinteren **2023-2024** var svært variert. I slutten av august ble det satt nedbørsrekorder på ett døgn i Indre Østfold, Marker og Rakkestad, og det ble svært stor vannføring i alle mindre vassdrag. Mange mindre bekker i de tre kommunene hadde derfor mindre ungfisk/fisk enn normalt i de mindre bekkene under elfisket våren 2024. Det ble relativt kaldt allerede i slutten av oktober, men et stort snøfall med påfølgende regn ga flom i bekkene i starten av november. Fra midten av november ble

det kaldere og fra starten av desember til rundt 20. januar var det vekselvis svært kaldt, og store snøfall. Fra 20. januar ble det langt mildere og vekselvis snø, mye regn og noen kaldere kortere perioder. I mai 2024 var det tørke i bekkene. Sommeren og den første delen av høsten 2024 var imidlertid relativt våt og gunstig for fisken i bekkene. Det kom en tørr periode fra 20. oktober til 20. november

Vinteren **2024-2025** var av det mildere slaget, der kortere kuldeperioder vekslet med regn og snø. I april og til ut i mai ble det stadig tørrere, og de minste bekkene gikk nok tørre før regnet igjen kom i siste halvdel av mai.

Bekkene og resultatene

I det følgende tar vi for oss alle bekkestrekninger vi har befart og elfisket, både som direkte oppdrag for vannområde Haldenvassdraget og i andre sammenhenger i vannområdet. Bekkene er sortert i hht. nedbørfelt i Vann-nett. I tillegg angis mer presist lokalnavn om aktuelt, og kommunene bekker ligger i.

Kirkengelva, Lundselva, Østenbyelva 001-293-R: Marker, Indre Østfold

Vassdragsbeskrivelse

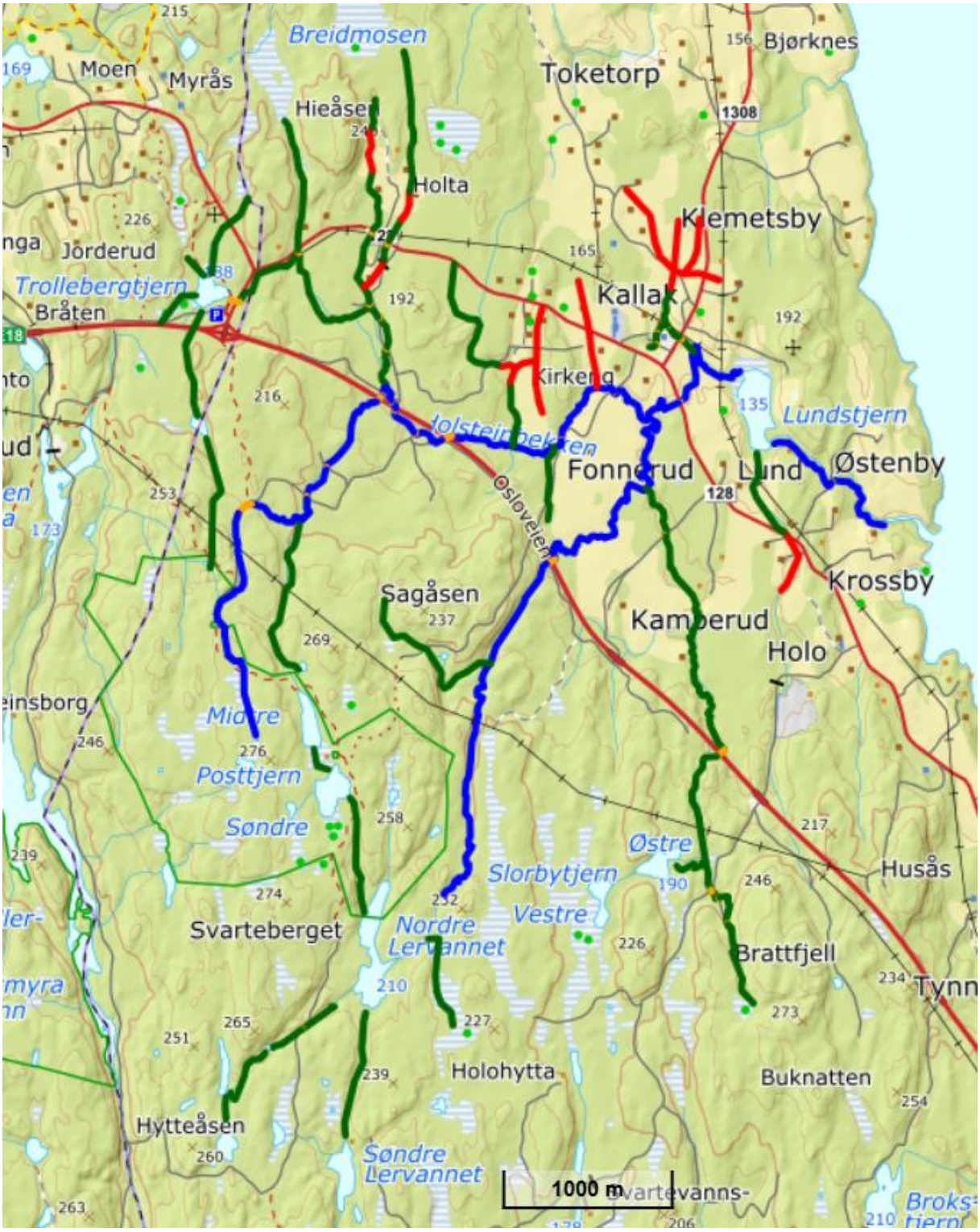

Figur 2 Oversiktskart over bekkeløpene

Vøllestad et al. (2025) påviste mort, abbor og gjedde i Østenbyelva vha. miljø-DNA. Det er da snakk om påvisning av DNA i vann som har rent ned hele vassdraget.

Det er en rekke vann i nedbørfeltet. Følgende er iallfall knyttet til bekker: Lundstjernet, Iskjelleren, nordre Damtjern, søndre Damtjern, midtre Posttjern, søndre Posttjern, søndre Lervannet, østre

Slorbytjern, vestre Slorbytjern, Stutøye, Bikkjetjern, nordre Posttjern, Trollbergtjern og Skjælabrutjern.

Østenbyelva

Østenbyelva renner ca. 1000 meter fra **Lundstjernet** og ut i Rødenessjøen. Halvveis opp til Lundstjernet er det ganske stort naturlig fall opp mot kryssingen under Østenbyveien (ca. 7 meter, ikke befart). Her er det påvist gjedde og mort (artskart: Fylkesmannen 2004). Elva har rundt 9 meters fall på rundt 70 meters lengde. Dette kan være et naturlig vandringshinder opp fra **Rødenessjøen** (ikke befart).

Oppsummering: Ut fra miljø-DNA-analysene finnes det sannsynligvis både mort, abbor og gjedde i Lundstjernet. Opplysninger fra artskart underbygger tilstedeværelsen av gjedde og mort. Mort ble også påvist ved elfiske i Kirkengelva i 2025. Da finnes disse artene sannsynligvis også nedover i elva.

Kirkengelva/Lundstjernet

Lundstjernet er rundt 70 dekar stort. Her er det påvist gjedde (artskart: NINA 1973). Innløpselva i Lundstjernet er Kirkengelva. Denne deler seg i to løp ca. 1100 meter oppstrøms **Lundstjernet**. Disse tas opp i egne avsnitt under (Lervannselva/Slorbytjernbekken og Holsteinbekken).

Rundt 900 meter oppstrøms Lundstjernet krysser Vestre Rødenesveien over bekken med ei bru (ikke hinder). Her elfisket vi i 2025, og påviste mort.

Oppsummering: Ut fra miljø-DNA-analysene finnes det sannsynligvis både mort, abbor og gjedde i Lundstjernet. Opplysninger fra artskart underbygger tilstedeværelsen av gjedde og mort. Mort ble også påvist ved elfiske i Kirkengelva i 2025. Da finnes de sannsynligvis også et stykke oppover i bekken.

Lervannselva og Slorbytjernbekken

Lervannselva går ca. 670 meter fra Kirkengelva før den mottar sideløpet Slorbytjernbekken. Det kommer vi tilbake til under. Det er ca. 2050 meter fra Kirkengelva til Lervannselva går under E18 (ca. 55 meter, ikke befart). Herfra fortsetter bekken ut fra kartet ca. 2300 meter opp til den lange smale enden av **Lervannet**. Ut fra flyfoto ser det ut til at man kan legge på ytterligere 600 meter før det kan sies å være selve vannet vi snakker om. I Lervannet er det påvist abbor (artskart: NINA 1973, Fylkesmannen 2004), gjedde (artskart: Fylkesmannen 2004), ørret (artskart: NINA 1973). I Lervannsbekken nedstrøms Lervannet er det registrert gjedde og ørret (artskart: Fylkesmannen 2004), punktet er lagt ca. 600 meter nedstrøms Lervannet.

Lervannet mottar igjen vann fra sørvest fra **Iskjelleren** og **Nordre** og **Søndre Damtjern**. I Nordre Damtjern er det påvist abbor (artskart: Fylkesmannen 2006) og ørret (artskart: Fylkesmannen 2006). I søndre Damtjern er det påvist abbor (artskart: Fylkesmannen 2006) og ørret (artskart: Fylkesmannen 2006). Opp til Nordre Damtjernet er det mer enn 1050 meter opp fra Lervannet (inkludert Iskjelleren). Her krysses bekken av Svarverudveien (ca. 6 meter, ikke befart). Mot nord går det et 700 meter langt innløp fra **midtre** og **søndre Posttjern**. Mot sør kommer det inn et 750 meter langt løp fra **Søndre Lervannet**.

Fra Kirkengelva opp til Søndre Damtjern er det dermed langt mer enn 6000 meter.

Slorbytjernbekken går rundt 335 meter fra Lervannselva før den krysses av veien Kamperud (ca. 10 meter, ikke befart). Herfra fortsetter bekken rundt 1475 meter før den går under E18 (ca. 60 meter, ikke befart). Så går bekken rundt 710 meter videre før det kommer inn en sidebekk fra **østre** og **vestre Slorbytjern**. Bekken fortsetter rundt 185 metere videre før den krysses av Lysevannsveien (ca. 6 meter, ikke befart) og en sidevei til denne etter kun ytterligere ca. 65 meter (ca. 7 meter, ikke befart). Etter ytterligere 220 meter er den lagt i rør under en sidelomme til denne sideveien (ca. 7 meter, ikke befart). Deretter ebber bekken ut 5-600 meter lengre oppe i skogen mot sørøst.

Fra Kirkengelva og opp er dermed Slorbytjernbekken ca. 3700 meter opp til Bjøntemosen.

Oppsummering: Ikke elfisket. Mer info kommer.

Holsteinbekken

Holsteinbekken går rundt 350 meter fra Kirkengelva før den går under innkjøringen til Kirkengveien 61 og 63 (ikke hinder). Vi elfisket oppstrøms kulverten i 2025, men fant ikke fisk.

Herfra fortsetter bekken først i landbruksområder, deretter noe skog og skogkant, i rundt 520 meter før den krysses av en traktorvei (ca. 7 meter, ikke befart) rett vest for Kirkengveien 61 og 63. Herfra fortsetter bekken først i skogkant og deretter i skog ca. 735 meter opp til E18. Vi elfisket litt over midtveis på denne strekningen i 2025, men fant ikke fisk.

Etter kryssingen under E18 (ca. 60 meter, ikke befart), går bekken ca. 210 meter før den krysses av en vei (ca. 10 meter, ikke befart), og deretter rundt 185 meter før den går under ei bru med E18 (ca. 11 meter, ikke hinder). Herfra går den rundt 50 meter før den krysses av en ny vei (ca. 9 meter, ikke befart), og deler seg i to løp etter ytterligere ca. 100 meter.

Holsteinbekken er dermed ca. 2250 meter inntil den deler seg i løpet til Nordre Posttjern/Stutøye, og Trollbergtjern med sideløp.

Den øvre delen sør for E18 er avstengt med bomvei.

Oppsummering: Vi fant ikke fisk i bekken under elfisket 2025. Det er heller ikke registreringer på artskart på strekningen. Nærmeste sikre forekomst av fisk er i Trollbergtjern (abbor, ørret, rødgjellet solabbor).

Holsteinbekken-Stutøye/Nordre Posttjern

Fra der bekken fra Trollbergtjern kommer inn går løpet kun ca. 60 meter mot sør før det krysses av en vei (ca. 7 meter, ikke befart), og deretter er åpent rundt 6 meter før det går under E18 (ca. 37 meter, ikke befart).

Herfra går løpet rundt 550 meter før det krysses av en vei (ca. 13 meter, ikke befart), deretter ca. 215 meter før det krysses av enda en vei (ca. 17 meter, ikke befart), før den etter ytterligere ca. 140 meter deler seg i to løp.

Hovedløp går først mot vest før det svinger mot sør og ender opp på Fuglemosen med **Stutøye** og **Bikkjetjern**. Dette er ca. 1975 med bekk, men løpet ser ut til å lukkes i ca. 100 meter cirka 370 meter oppstrøms bekkedelet. Dette kan være feil på kartet. Ellers er løpet åpent.

Sideløpet fortsetter rett sør til **Nordre Posttjern** (1170 meter).

Denne delen er avstengt med bomvei.

Oppsummering: Ikke elfisket. Mer info kommer.

Holsteinbekken-Trollbergtjern med sideløp

Fra delet med Holsteinbekken og løpet til Stutøye/Nordre Posttjern fortsetter dette løpet ca. 270 meter mot nord inntil det krysses av en vei (ca. 10 meter, ikke befart). Deretter går løpet ca. 190 meter mot nord inntil det krysses av den samme veien (ca. 12 meter, ikke befart).

Deretter fortsetter bekken rundt 85 meter før det kommer inn et ganske stort sideløp fra nord fra Hiåsen og Breidmose (hhv. ca. 1600 meter og ca. 1280 meter). Begge løpene krysser under Kallakveien og deler av løpene er lukket under dyrket mark.

Fra sideløpet mot nord fortsetter bekken rundt 745 meter, først mot vest deretter mot nord, og til slutt opp til Kallakveien. Vi elfisket nedre del av denne strekningen i 2025, men fant ikke fisk.

Et sideløp kommer her inn under Kallakveien fra nord. Det går opp til Langmose ca. 800 meter lengre oppe.

Hovedløpet fortsetter på sørsiden av Kallakveien rundt 495 meter vest og sør til **Trollbergtjern.** Her er det påvist ørret (artskart: Fylkesmannen 2003, Fylkesmannen 2008), abbor (artskart: NINA 1975, NINA 1993, Fylkesmannen 2004, OHH 2024) og rødgjellet solabbor (OHH 2024, Buertange/Stubberud 2024). Vi elfisket store deler av dette strekket i 2025, men fant ikke fisk. Helt oppe ved Trollbergtjern går bekken under veien og rasteplassen (ca. 55 meter, usikkert vandringshinder).

Ut fra Vannmiljø (MD) er Trollbergtjern med i kalkingsprogrammet, og kalkes derfor jevnlig. Vannet er dermed mindre surt enn det ville vært uten kalking.

Den viktigste innløpsbekken til Trollbergtjern kommer fra **Skjælabrutjern**, og er rundt 645 meter lang. Den viktigste innløpsbekken til Skjælabrutjern er rundt 630 meter lang og kommer fra sør.

Oppsummering: Ut fra resultatene under vårt elfiske i 2025 ser det ikke ut til å være fisk i bekken nedstrøms Trollbergtjern og ned til Holsteinbekken-Stutøye/Nordre Posttjern.

Trollbergtjern har både abbor, ørret og rødgjellet solabbor, men av disse er det nok først og fremst ørret som ville kunne leve og reprodusere på strekkene nedstrøms tjernet. Ut fra hvordan bekken nedstrøms ser ut er det litt overraskende at det ikke finnes ørret der. Det kan være at forsuringen fra 1970-tallet og frem til kalkingen startet medførte at eventuell ørret der døde ut, og at den deretter ikke har reetablert seg pga. lite/ingen utvandring fra Trollbergtjern.

Nå skal uansett Trollbergtjern rotenonbehandles for å fjerne solabbor i august 2025, så dermed vil utløpsbekken også bli behandlet som en følge av det.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Holsteinbekken, sørvest for Kirkengveien 14

Figur 3 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var en ganske stor kulp nedstrøms veien, men denne var inngjerdet for husdyr, så vi gikk ikke inn der.

Oppstrøms kulverten (ikke hinder) var det en liten kulp, og deretter et kanalisert bekkeløp med bunnsubstrat av sand/silt, og mye elvesnelle. Øverst på det elfiskede strekket tok dunkjevle over, og det ble vanskelig å gå. Det manglet høyere kantvegetasjon. Vi gikk fra kulverten opp til dunkjevla, og fanget ikke fisk.

pH ble målt til 6,8.

Figur 4 Oppstrøms kulverten under veien

Holsteinbekken, 500 meter vest for Ødegården, Kirkengveien 61

Figur 5 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og svært lav vannføring. Vannet var humøst. Mye stryk, men ingen fosser. Barskog, med en del vindfall. Stort sett stor stein i løpet. Den største og dypeste kulpen lå lengst nede på det elfiskede strekket, den var inntil 10 meter lang, 5-6 meter bred og 60 cm dyp.

Vi elfisket 40 meter bekk fra og med kulpen og videre oppstrøms. I snitt var nok bekken dermed 3-4 meter bred på strekningen, noe som gir anslagsvis 140 m2. Det ble ikke fanget fisk.

pH ble målt til 6,6.

Figur 6 Fra kulpen og oppstrøms

Holsteinbekken-Trollbergtjern, sør for Ørjeveien/Kallakveien/Søndre Holta

Figur 7 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Vannet var humusfarget. Bekken renner gjennom en del småstryk i ganske tett skog med en del vindfall. Bunnen besto for det meste av stein og fin grus der det var mest strøm, og silt og humus i områdene med lite strøm. Det er spredt med kulper ned til 0,4 meter.

Overfisket strekning hadde en lengde på omtrent 60 meter, en bredde på ca. 0,5 – 1 meter (gjennomsnittlig 0,75 meter), og dermed et areal på ca. 45 m2. Det ble ikke fanget fisk.

pH ble målt til 6,3.

Figur 8 Lars måler pH

Holsteinbekken-Trollbergtjern, sideløp Trollbergtjern

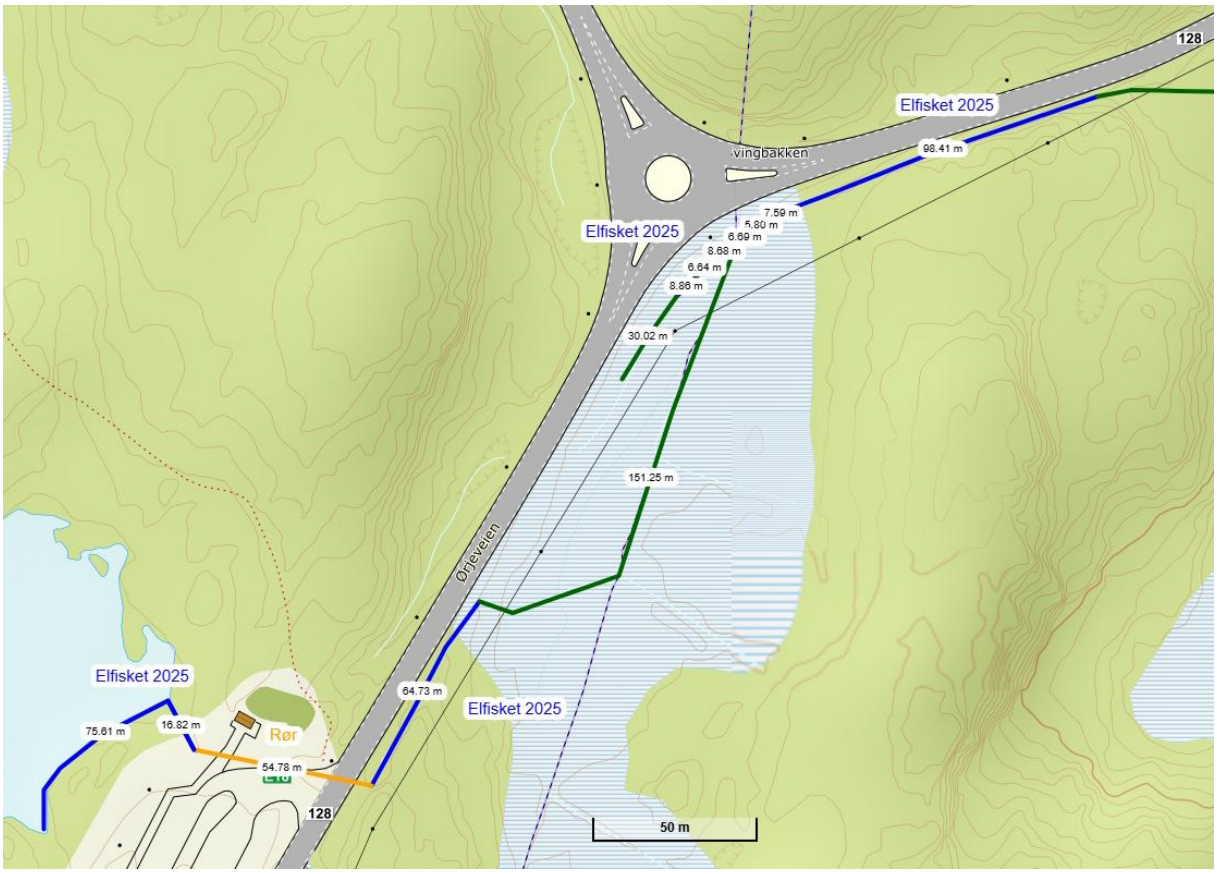

Figur 9 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonene ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Vannet i Trollbergtjern og bekken var humøst og det var vanskelig å se fisk dypere enn 50-60 cm. Men det var heller ikke dypere der vi elfisket.

I selve Trollbergtjern elfisket vi sporadisk langs bredden på en ca. 75 meter ang strekning bort til og med det steinsatte utløpet. Vi fanget 4 abbor.

Vi elfisket også den øvre delen av Trollbergtjernbekken på østsiden av Ørjeveien. Bekkebunnen besto av pukk, med kulper ned til 0,3 meters dyp. Vi fant ingen fisk.

Det er vanskelig å si i hvilken grad kulverten under Ørjeveien og rasteplassen er et vandringshinder, men fisk kan iallfall lett slippe seg nedstrøms.

Vi elfisket også en strekning sør for Svingbakken/Kallakveien. Den nedre halvparten av denne strekningen var rundt 100 meter lang, med små stryk og kulper ned mot 0,3-0,4 meters dyp. Bekken varierte mellom 30 og 70 cm bredde (ca. 0,5 meter i gjennomsnitt) med stein og grus på bunnen. Den øvre delen var stillestående med humusbunn og svært humøst vann (ved rundkjøringen). Her elfisket vi kun sporadisk. Vi fant ikke fisk.

pH ble målt til 5,3 både i utløpet fra Trollbergtjern og nederst på det nedre elfiskede strekket i Trollbergtjernbekken.

Figur 10 Utløpsbekken opp mot Trollbergtjern

Kirkengelva, vestre Rødenesveien bru

Figur 11 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring, men her kan det være temmelig mye vann. Veien krysser elva med en bru (ikke hinder). Kulpen nedstrøms brua er som et lite tjern, og vi elfisket bare akkurat der elva kommer inn. Deretter elfisket vi videre oppover under brua og et stykke oppstrøms.

Nedstrøms brua og under brua er det steinbunn med dyp opptil 1 meter+ under brua. Oppstrøms blir det langt grunnere, stein av mindre størrelser, og mer silt/grus på bunnen. Her var det stedvis mye kvist og greiner i løpet og stedvis vanskelig å gå, men andre steder mer åpent. Bra kantvegetasjon.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på rundt 40 meter, en bredde på anslagsvis 2,5 meter, og dermed et areal på grovt anslått 100 m2. Vi fanget 5 mort, samtlige sto under brua.

pH ble målt til 6,7.

Figur 12 Opp mot brua under vestre Rødenesveien

Aktuelle tiltak

Østenbyelva

- Ikke befart.

Kirkengelva/Lundstjernet

- Ingen innspill.

Lervannselva og Slorbytjernbekken

- Ikke befart.

Holsteinbekken

- Bekken/elva er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger. Man ser også på kartet at det er mange strekninger som er lukket under dyrket mark. Det er åpenbart stor utvasking av jord fra landbruksområdene i nedbørfeltet, så det bør gjøres mest mulig tiltak for å hindre avrenning.
- Det er dårlige eller manglende kantsoner langs bekken i mange områder der det er dyrket mark. Her er det stort forbedringspotensiale.

Holsteinbekken – Stutøye/Nordre Posttjern

- Ikke befart.

Holsteinbekken – Trollbergtjern med sideløp

- Ingen innspill.

Gunnengbekken 001-102-R: Marker

Vassdragsbeskrivelse

Gunnengbekken

Vøllestad et al. (2025) påviste mort, abbor, gjedde og niøye i Gunnengbekken vha. miljø-DNA. Det er da snakk om påvisning av DNA i vann som har rent ned hele vassdraget. Det er ingen data på artskart utover det som fremkommer av ny info i denne rapporten.

Bekken renner ut i en mer enn 300 meter lang grunn evje på nordsiden av Øymarksjøen i Bøensfjorden. De nedre 300 meterne med bekkeløp har så lite fall at de også står i plan med Øymarksjøen. Disse nedre delene oversvømmes av Øymarksjøen under høy vannstand, og er i utgangspunktet ganske sumpaktige.

Det er rundt 810 meter fra overgangen bekk-evje og opp til bekken går under Haldenveien (ca. 13 meter, sannsynligvis ikke hinder). Det er fint lite fall også opp til Haldenveien, så på høy vannstand står nok vannet i Øymarksjøen i plan opptil kanskje mindre enn 100 meter nedstrøms veien.

Fra Haldenveien går bekken i skogkant rundt 260 meter opp til den krysses (ca. 13 meter, ikke befart) av veien opp til grusuttaket. Herfra fortsetter bekken rundt 1080 meter opp til der den krysses av Volenveien (ca. 7 meter, ikke hinder). De nedre 2/3 av denne strekningen går i skog.

Bekken går videre drøyt 1500 meter opp til den ender ved Tangen, vest for Volenveien 154. Bekkens øvre deler går stort sett i dyrket mark.

Det største sideløpet kommer inn rett vest for Volenveien 279, men er lukket på de nedre 115 meterne. Det er drøyt 1000 meter langt. Ellers er ingen sideløp stort mer enn 650 meter lange.

Total lengde på bekken er dermed rundt 3700 meter, men den har kun 2-3 meters fall på hele lengden. Store deler av bekken er kanalisert.

Oppsummering: Gunnengbekken har svært lite fall og store deler av bekken er sterkt kanalisert. Den er derfor et lite attraktivt leveområde for fisk, selv om de kan svømme langt opp i bekken. Vi fant en død og en levende gjedde under elfisket.

De nedre delen, da spesielt evja, men også nedre del av bekken opp til Haldenveien, har sannsynligvis en funksjon som gyte- og oppvekstområde for en del av artene i Øymarksjøen. Haldenvassdraget imidlertid ingen stor snøsmeltingsflom på våren.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Gunnengbekken, Haldenveien

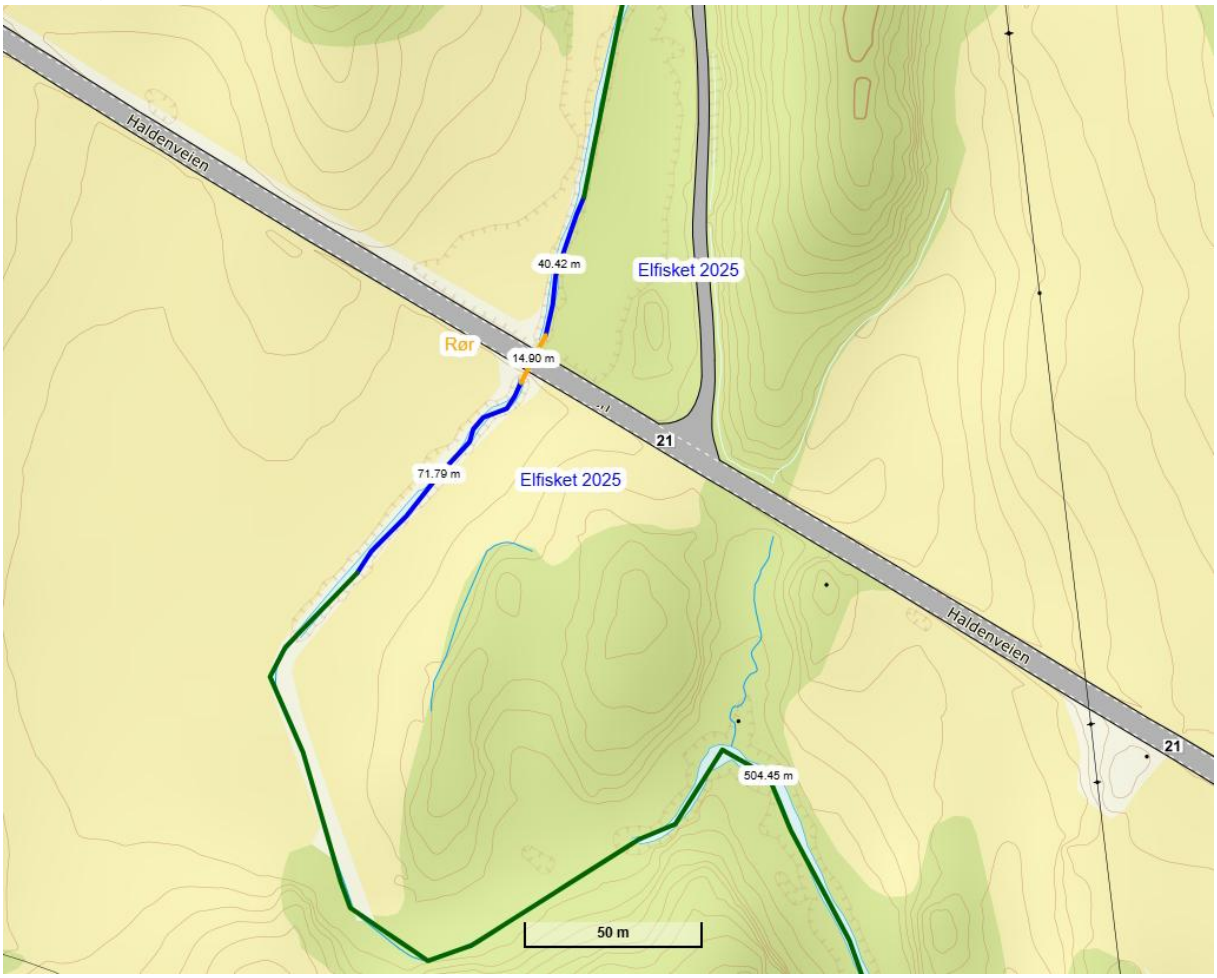

Figur 13 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og svært lav vannføring. Kulverten under Haldenveien var intet hinder. Bunnen besto stort sett av mudder og silt, men var for det meste akkurat gangbar. Det var mindre kulper både opp- og nedstrøms Haldenveien, men de var dypest nedstrøms, ned mot 0,6 meter. Det var lagt ut noe grov sprengstein ca. 10 meter nedstrøms Haldenveien, sannsynligvis for å begrense erosjon.

Vi elfisket et strekk fra ca. 70 meter nedstrøms kulverten og i tillegg et strekk på ca. 40 meter oppstrøms kulverten. Det var takrør-vegetasjon på nedsiden av strekningen, og stedvis en del elvesnelle i løpet der det ble elfisket. Det var kun gress på bredden, ingen busker eller trær. På østsiden var det en gressdekket sone på jorden den nedre del mot bekken.

Vi fant en død gjedde nederst på strekningen, og fanget en gjedde nedstrøms Haldenveien (1-åring).

pH ble målt til 7,3.

Figur 14 Nedre del av elfiskestrekningen opp mot Haldenveien

Gunnengbekken, Volenveien 300/Brattås

Figur 15 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og svært lav vannføring. Det var lite fall, og bunnen besto av leire, silt og mudder, med stedvis en del elvesnelle. Nedstrøms kulverten var det en kulp av litt størrelse, men den var ikke gangbar pga. løs bunn og ble elfisket fra bredden. Kulpen var inntil 0,6 meter dyp.

Vi elfisket fra ca. 50 meter nedstrøms kulverten under veien til Brattås, og i tillegg 5 meter oppstrøms kulverten. Det ble ikke fanget fisk.

pH ble målt til 7,0.

Figur 16 Fra kulverten under Volenveien og oppstrøms

Aktuelle tiltak

- Det er lite busker og trær i kantsonen langs bekken i mange områder der det er dyrket mark. Her er det stort forbedringspotensiale.

Bekk fra Store Blanketjern 001-264-R: Aremark

Vassdragsbeskrivelse

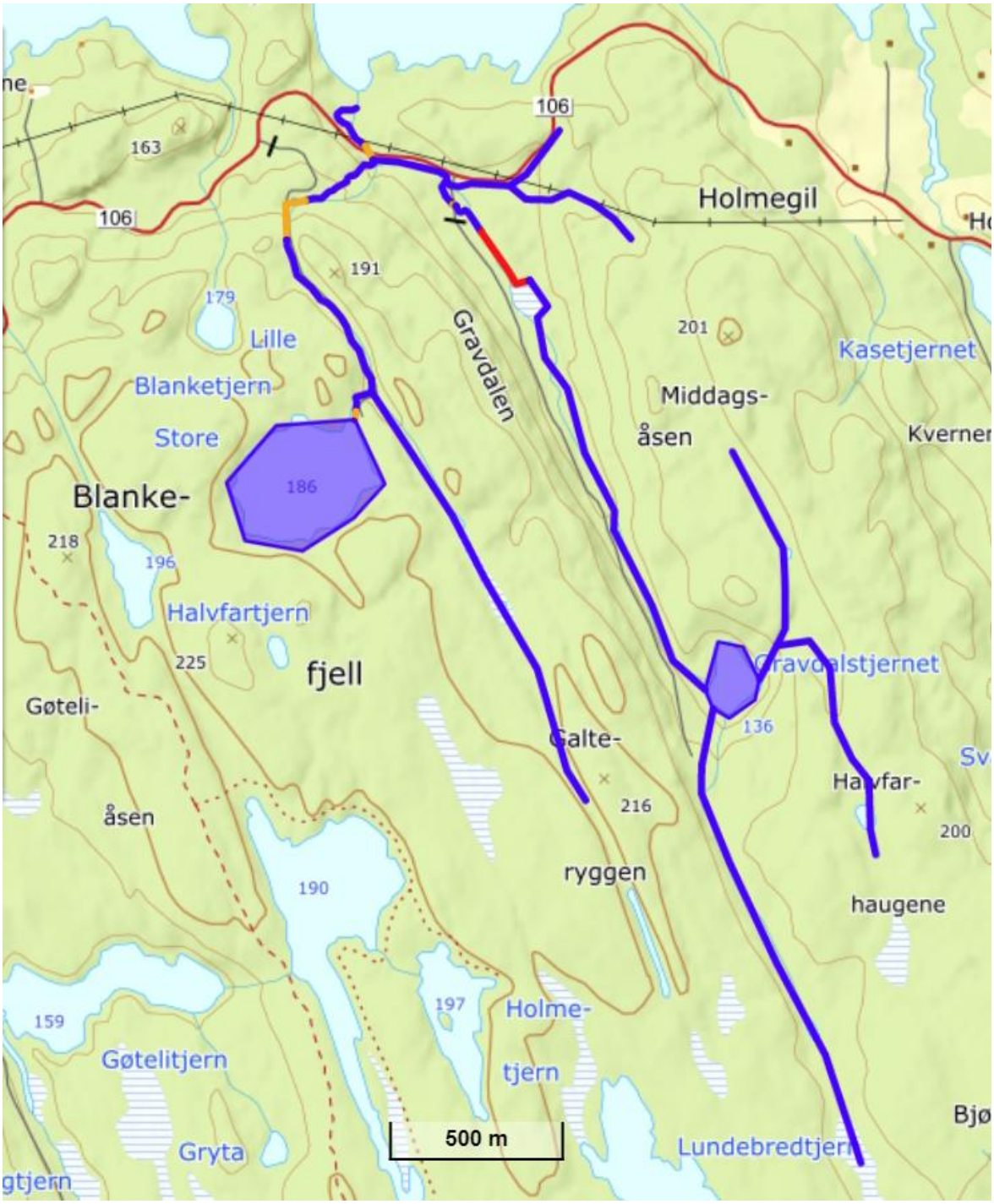

Figur 17 Oversiktskart over Blanketjernbekken-Gravdalsbekken

Artskart-sjekk

Gravdalsbekken

Nederst ved Asperen er det en knappe to meter høy foss, med stein i bunnen og glattfjell på toppen. Dette fungerer nok som fullstendig vandringshinder for alle artene som finnes i Asperen, unntatt ørret (men det er også i grenseland om denne greier å vandre opp grunnet fossens utforming). Fra Asperen går bekkeløpet ca. 190 meter opp til Bjørkebekkveien. Her er bekken lagt i anslagsvis 30

meter betongrør under veien. Røret er lagt relativt slakt, så det er kun et delvis vandringshinder. Oppstrøms betongrøret går bekken åpen, deretter under ei flott gammel bru (den gamle veien), og kun 5 meter oppstrøms kommer Blanketjernbekken inn fra sør (se eget avsnitt under).

Vi fant i 2023 flere årsklasser med ørret både opp- og nedstrøms denne kulverten.

Herfra går bekken langs Bjørkebekkveien og deretter inn langs Gravdalsveien i ca. 315 meter før den er lagt i rør under grusveien til Gravdalen. Denne 10 meter lange rørstrekningen er ikke vandringshinder. Det tilkommer noe vann fra en sidestreng fra NØ ikke langt nedstrøms rørleggingen.

Deretter er bekken åpen minst ca. 115 meter, og her elfisket vi i 2023 og fant flere årsklasser med ørret. Ut fra kart og flyfoto ser bekken imidlertid ut til å være lukket (?) i skogen (krysses av en skogsdriftvei) ca. 225 meter lengre opp. Deretter går den ca. 1335 meter til **Gravdalstjernet**, som hovedsakelig får vann fra tre bekkestrenger på ca. 1460, 760 og 710 meter.

Oppsummering: Det er en bestand av reproduserende ørret i Gravdalsbekken, minst opp til og med 115 meter oppstrøms Gravdalsveien. Bekkens nedre deler var imidlertid sterkt preget av utslippet fra renseanlegget da vi var der i 2023.

Blanketjernbekken

Fra nederst i utløpet i Gravdalsbekken oppstrøms Bjørkebekkveien renner bekken åpent i ca. 350 meter før den går i kulvert under veien inn til Store Blanketjern. Kun ca. 40 meter oppstrøms innløpet i Gravdalsbekken er det et bratt område som utgjør et sannsynlig naturlig vandringshinder. Vi elfisket nedre del av bekken i 2023, men fant ikke fisk.

Ca. 250 meter oppstrøms innløpet i Gravdalsbekken tilkommer et utslipp fra renseanlegget. Dette inneholdt ved elfisket i 2023 svært mye jern og humus, og satte kraftig preg på bunnen fra utslippet og ned til Gravdalsbekken, og videre helt ned til Asperen. Vi elfisket opp mot renseanlegget i 2023, men fant ikke fisk.

Bekken er lukket herfra og 110 meter opp i lia under veien inn til Store Blanketjern. Her er det svært bratt, så om bekken i dag har et menneskeskapt 100% vandringshinder kan det tidligere også ha vært et naturlig 100% vandringshinder.

Deretter går bekken åpent i ca. 520 meter langs veien før den går i rør under veien (ca. 10 meter, ikke hinder) opp til høydebassenget ved Store Blanketjern. Her tilkommer utløpet fra Store Blanketjern, men dette bærer preg av at det går vann en begrenset del av året. Vi elfisket halvveis opp langs veien i 2023, men fant ikke fisk.

Etter å ha gått under veien til høydebassenget er bekken åpen 60 meter før den igjen er lagt i rør under en vei (ca. 10 meter, vandringshinder). Vi elfisket nedstrøms denne kulverten i 2023, men fant ikke fisk. Herfra og nedover går nok bekken svært sjelden tørr.

Store Blanketjern er registrert med ørret (artskart: NINA 1975).

Oppstrøms dette røret fortsetter bekken nærmere 1300 meter, inkludert **Tretjern**.

Oppsummering: Vi fant ikke ørret i Blanketjernbekken i 2023. Det er med sikkerhet mulig for ørreten å bruke de nedre delene av bekken, men de var kraftig forurenset av slam fra renseanlegget. Fisken kan maksimalt gå opp til kulverten under Blanketjernsveien ved renseanlegget. Gitt forurensningen i bekken da vi var der, var det imidlertid ingen overraskelse at vi ikke fant fisk der.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Gravdalsbekken oppstrøms og nedstrøms Bjørkebekkveien, Blanketjernbekken utløp

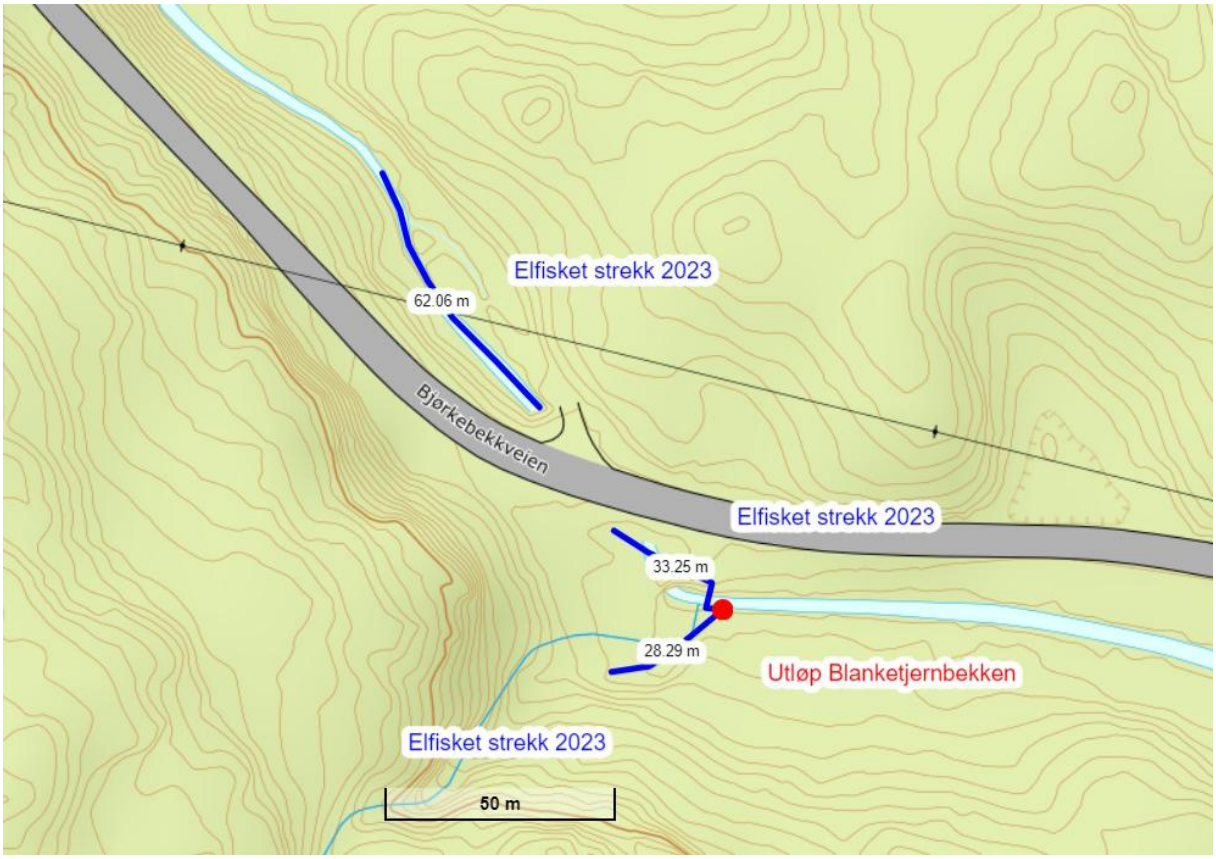

Figur 18 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonene ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 4-7-23.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring på begge stasjonene i Gravdalsbekken.

Strekningen i nedre del av Blanketjernbekken hadde relativt lav vannføring, men dårlig siktedyp med bakgrunn i jernholdig humus. Dette kan ha kommet av at vi elfisket strekningen ovenfor cirka en time tidligere, *eller* at det hadde vært et utslipp fra renseanlegget.

Strekningene i Gravdalsbekken hadde meget gode forhold for ørret, med flere kulper ned mot en meters dyp, gytegrusområder, og mindre kulper og strykstrekninger med variert bunn. Imidlertid var bekken preget av utslippet av jernholdig humus lengre opp, og spesielt det øvre strekket. Der lå det et tykt lag med jernholdig humus på bunnen de øverste 10-15 meterne.

Betongkulverten under bør være grei å passere for ørret på visse vannføringer, men er nok å regne som et delvis vandringshinder, dog blant de bedre.

Strekningen i Gravdalsbekken nedstrøms Bjørkebekkveien hadde en lengde på 62 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 93 m2. Vi fanget 15 ørret. Den største av disse var 25 cm+. De øvrige var 6 ett-åringer, og 5 mindre voksne individer. I tillegg fanget vi 3 årsyngel, men disse teller vi ikke med i tetthetsberegningen, da de fortsatt er såpass små. Det gir en beregnet tetthet for strekningen på *minst* 12,9 ørret/100m2.

Strekningen i Gravdalsbekken oppstrøms Bjørkebekkveien hadde en lengde på 33 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 49,5 m2. Vi fanget 6 ørret (4 ett-åringer og to voksne individer, der den største var ca. 20 cm). Det gir en beregnet tetthet for strekningen på *minst* 12,1 ørret/100m2.

Utløpet fra Blanketjernbekken hadde en lengde på 28 meter, en bredde på ca. 0,5 meter, og dermed et areal på ca. 14 m2. Det ble ikke fanget fisk.

Figur 19 Ørretfangst nedstrøms Bjørkebekkveien.

Gravdalsbekken nederst i Gravdalen

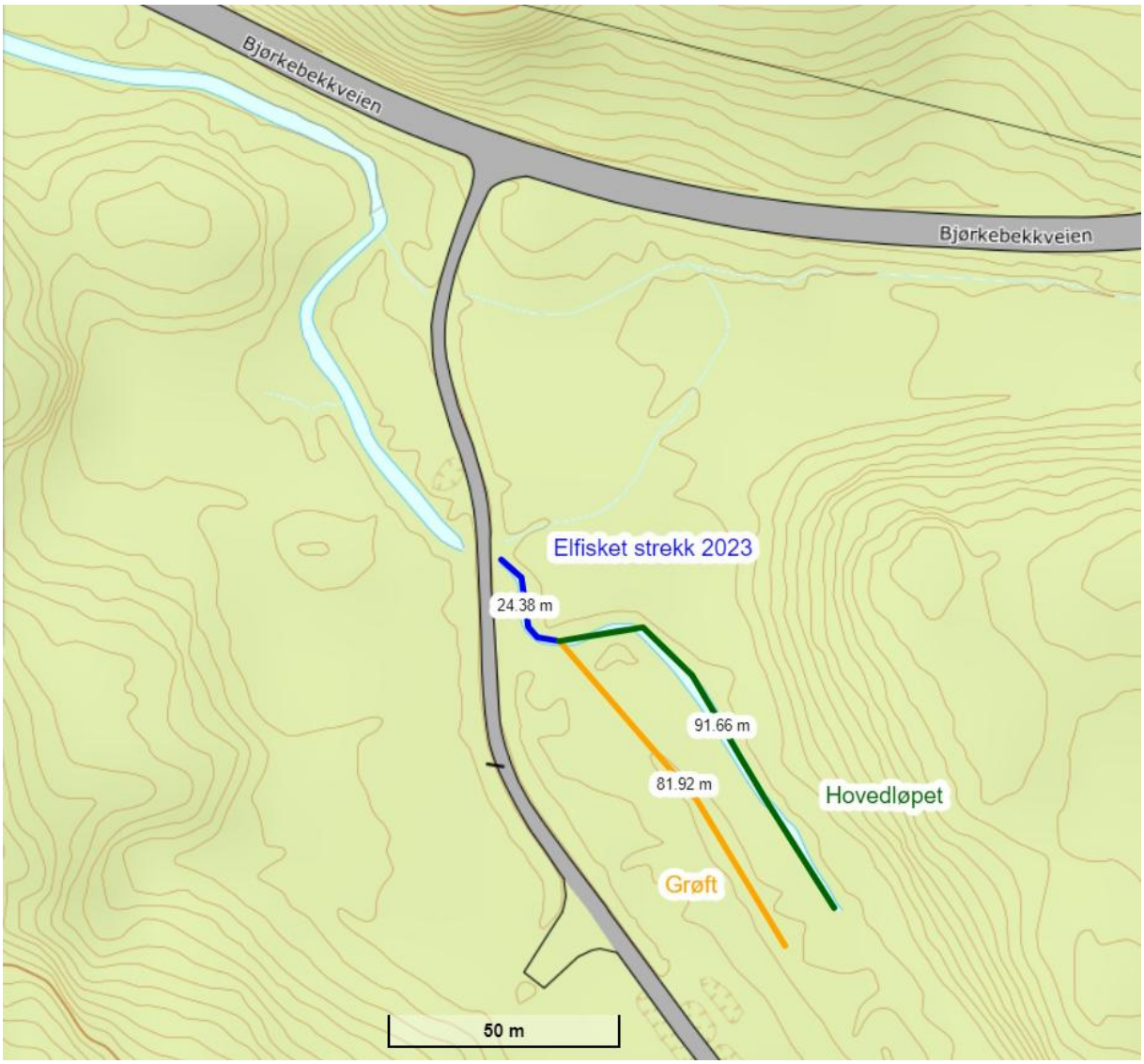

Figur 20 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 4-7-23.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Det var rolig strøm på hele strekningen. Bunnen var ganske fast i midtpartiet med noe grus, men ellers var det løs humusmudderbunn. Mesteparten av strekket var åpenbart grøftet, med dyp ned til 0,6-0,7 meter. Røret under veien var ikke noe vandringshinder, og det var en større kulp nedstrøms veien.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 24 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 18 m2. Vi fanget 6 ørret (4 to-åringer og to ett-åringer). Det gir en beregnet tetthet for strekningen på *minst* 33,3 ørret/100m2, som er et meget bra resultat for en skogsbekk.

Blanketjernbekken Renseanlegget

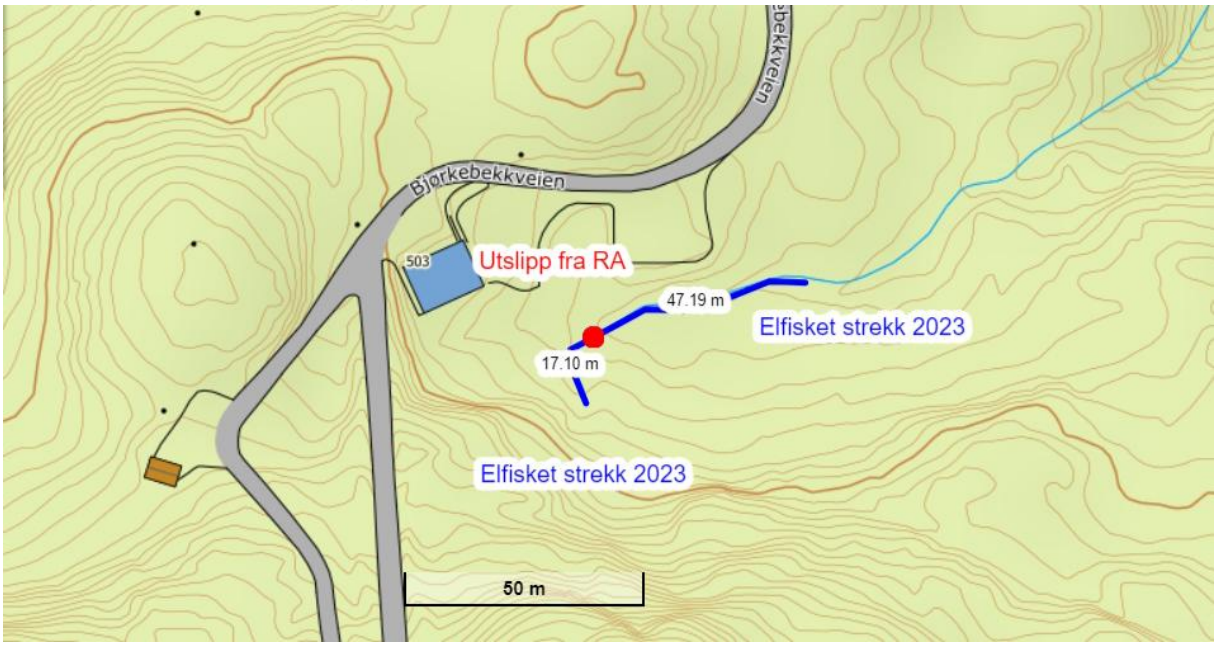

Figur 21 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 4-7-23.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Nedstrøms utløpet fra renseanlegget (to rør) var bekken kraftig preget av utslippet av jernholdig humus. Vi delte derfor strekningen i to separate strekk. Det er små stryk hele veien, med de bratteste øverst. Langs fyllingen som er laget i forbindelse med renseanlegget gikk bekken relativt bred over grov grus/stein. På den nederste delen av strekket, med minst fall, var det store avsetninger av jernholdig humus, og sand/grus der det var mest strøm. De dypeste kulpene var her ned mot 0,6 meter.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 47 meter, en bredde på ca. 0,6 meter, og dermed et areal på ca. 28,2 m2. Det ble ikke fanget fisk.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 17 meter, en bredde på ca. 0,5 meter, og dermed et areal på ca. 8,5 m2. Det ble ikke fanget fisk.

Blanketjernbekken Gravedalsåsen

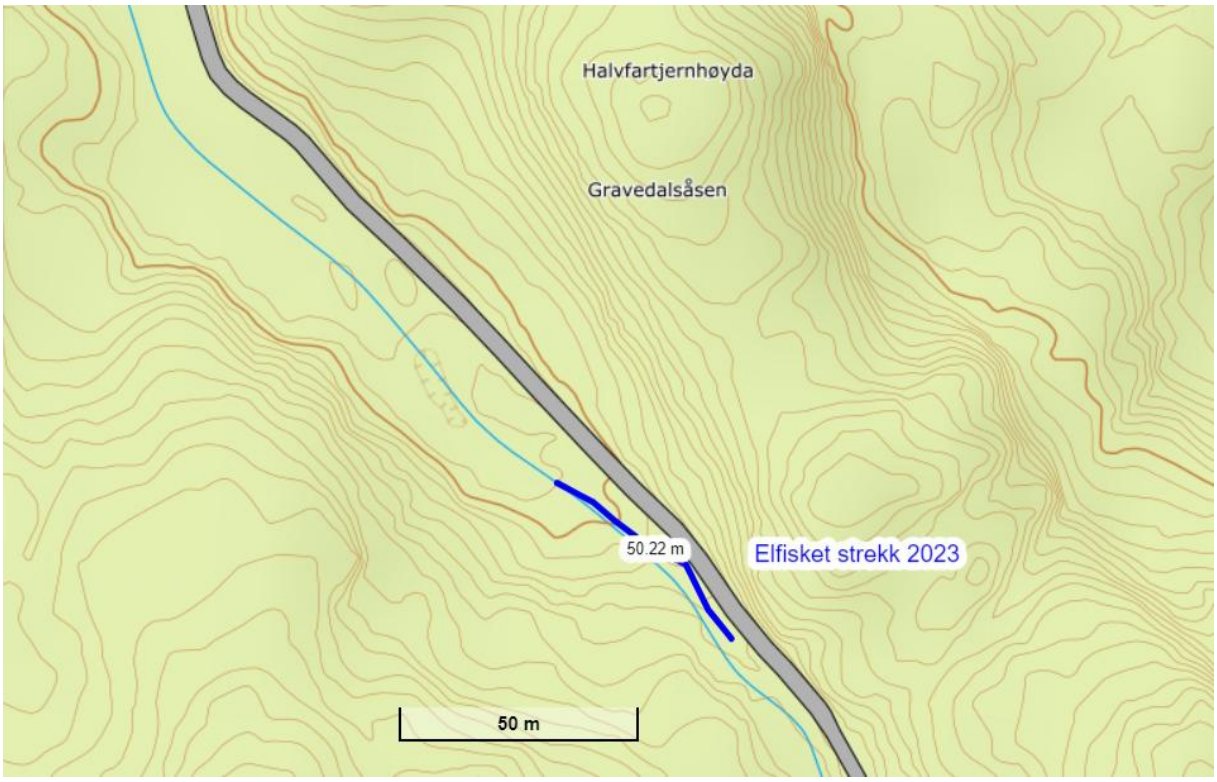

Figur 22 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 4-7-23.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Bekken renner svært rolig både opp- og nedstrøms strekket som ble elfisket, men her er det stryk og stein, og små kulper ned til 0,4 meter.

Overfisket strekning hadde en lengde på 50 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 20 m2. Det ble ikke fanget fisk.

Blanketjernbekken veikryssing Blanketjern

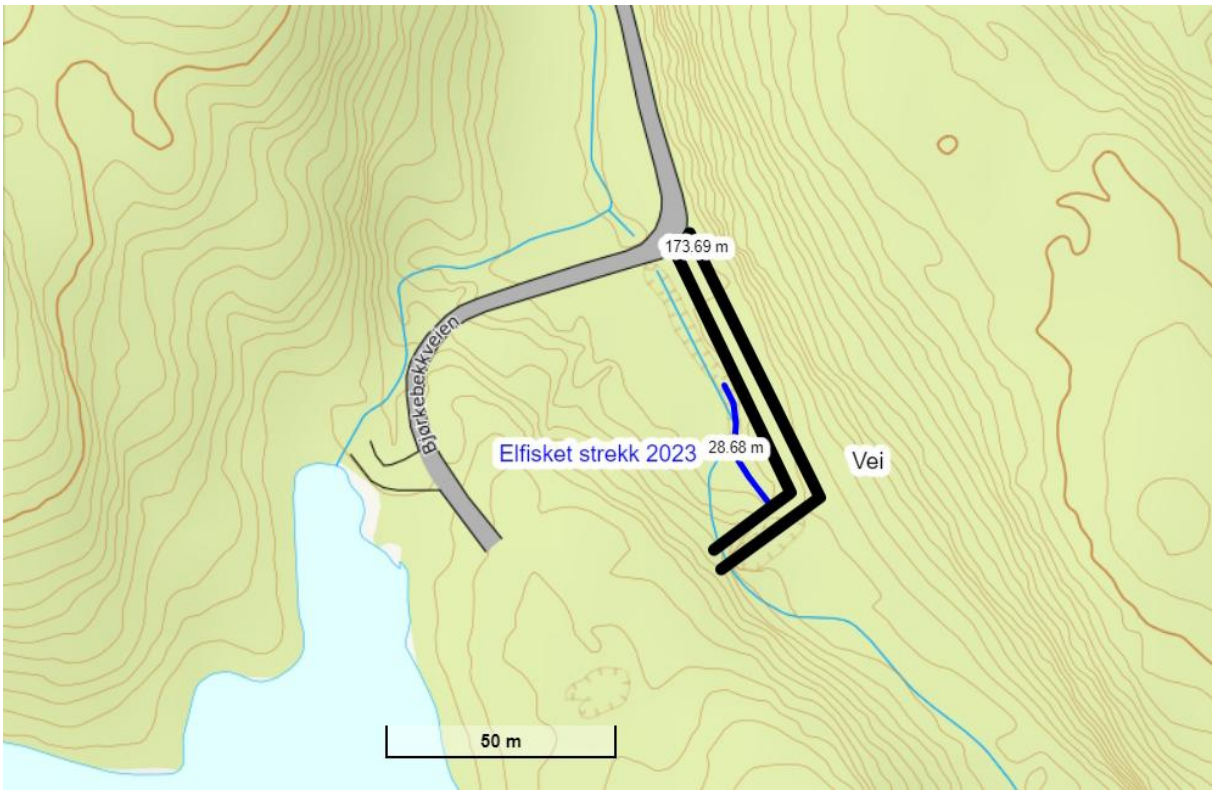

Figur 23 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 4-7-23.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Kulverten under den nedre delen av strekningen er ikke noe vandringshinder. Den øvre ser ut til å være et vandringshinder, men det er uansett begrenset med vann oppstrøms denne rørleggingen. Den nedre delen av strekket hadde humusmudderbunn og mye vegetasjon i løpet (maksimalt dyp 0,4 meter), mens den øvre besto av lette stryk, fjell, stein og grus (maksimalt dyp 0,3 meter).

Overfisket strekning hadde en lengde på 28 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 11,2 m2. Det ble ikke fanget fisk.

Aktuelle tiltak

Gravdalsbekken

- Bekken var sterkt preget av utslippet fra renseanlegget da vi var der i 2023.
- Det er ikke avklart hvor langt opp ørreten går i vassdraget. Det bør gjennomføres elfiske lengre opp i bekken. Vi vet heller ikke hvilke arter som finnes i Gravdalstjernet.

Blanketjernbekken

- Bekken var sterkt preget av utslippet fra renseanlegget da vi var der i 2023.
- Vi gikk ikke opp hele sideløpet til renseanlegget da vi var der i 2023, så vi vet ikke hvor stor del av bekken som kan benyttes av ørret.

Store Erte bekkefelt 001-132-R: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Mørteelva pluss tilløpsbekken til Mørte

Vøllestad et al. (2025) påviste abbor, ørret, gjedde, og ål i Ganerødelva vha. miljø-DNA. Det er da snakk om påvisning av DNA i vann som har rent ned hele vassdraget.

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Innløpsbekker

Ole-Håkon Heier har elfisket for Halden og Omegn JFF i 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Halden og Omegn jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Fisma-Rødselva 001-256-R: Halden, Aremark

Vassdragsbeskrivelse

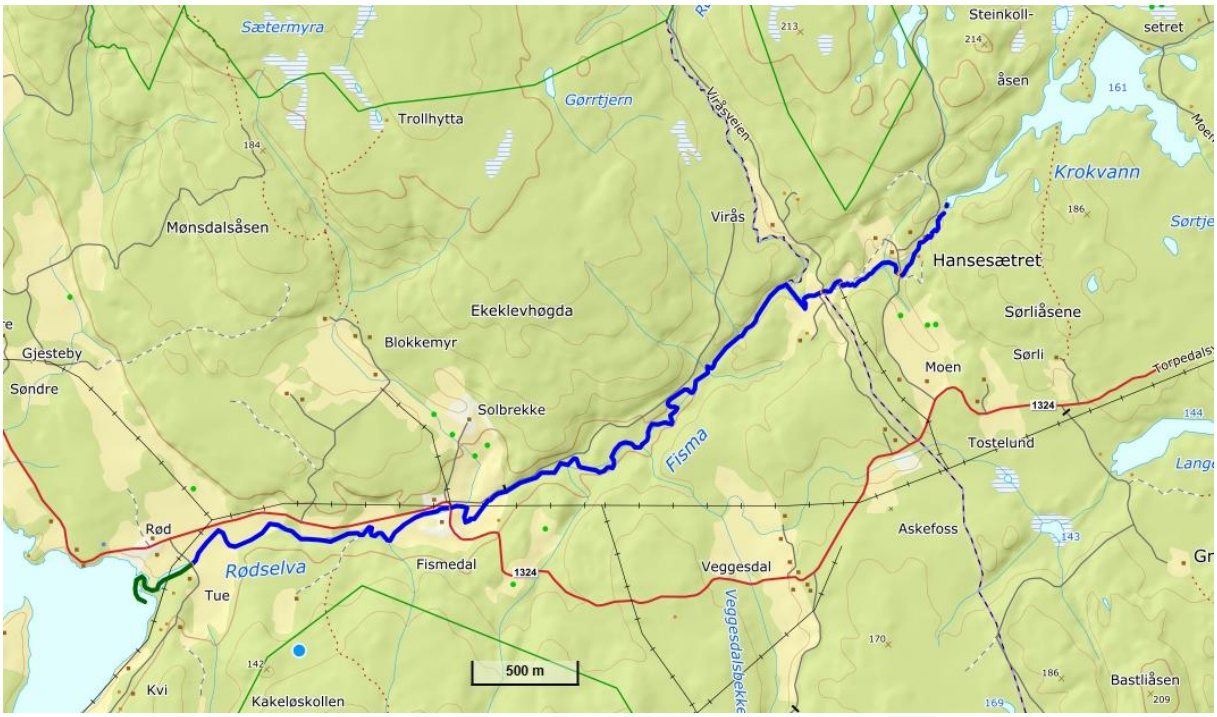

Figur 24 Oversiktskart Fisma-Rødselva

Vøllestad et al. (2025) påviste mort, ørekyt, abbor, brasme, ørret, gjedde, niøye, ål, sørv og flire i Rødselva vha. miljø-DNA. Det er da snakk om påvisning av DNA i vann som har rent ned hele vassdraget.

Vi har startet kartleggingen av vassdraget i 2025, så mer info kommer senere.

Den nedre delen kalles Rødselva, og så skifter den navn til Fisma oppe ved Fismedal. Elva/bekken renner ut i den nordøstre enden av Femsjøen. De nedre 3-400 meterne, opp til kryssingen under Seljevikveien (ca. 6 meter, bru, ikke hinder), står bekken omtrent i plan med Femsjøen.

Elva går ca. 1525 meter opp til den krysser under Håkenbyveien ved Fismedal (ca. 5 meter, bru, ikke hinder). Her elfisket vi i 2025, og påviste bekkeniøye og ganske bra med ørret.

Herfra fortsetter bekken på sørsiden av en bomstengt skogsvei ca. 1240 meter mot nordøst, inntil Veggesdalbekken kommer inn fra sørøst. Ut fra kartet er det en foss eller en rekke store stryk ca. 420 meter nedstrøms dette innløpet (Vandringshinder?, ikke befart).

Fra Veggesdalbekken fortsetter Fisma 1210 meter videre mot nordøst inntil Rødvassbekken kommer inn fra nord. Hele denne strekningen renner bekken i skog. Ca. 340 meter oppstrøms Veggesdalbekken er det ut fra kartet en foss eller en rekke store stryk (Vandringshinder?, ikke befart). Det ser også ut til å være fosser ca. 50 og 300 meter nedstrøms innløpet fra Rødvassbekken (Vandringshinder?, ikke befart).

Bekken går så kun ca. 285 meter før den krysses av Viråsveien (ca. 9 meter, ikke befart), deretter går den rundt 115 meter før den krysses av en skogsvei (ca. 5 meter, ikke befart). I dette området er det en del dyrket mark.

Bekken fortsetter rundt 350 meter opp til den krysses av Hanseseterveien (ca. 15 meter, ikke befart). Herfra går den rundt 390 meter opp til et lite tjern 7 meter nedstrøms bekkeløpet opp til Kroktjerndammen. Det er en del fall opp mot denne dammen.

Oppsummering: Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Fisma, Håkenbyveien bru/Søndre Torpedalen

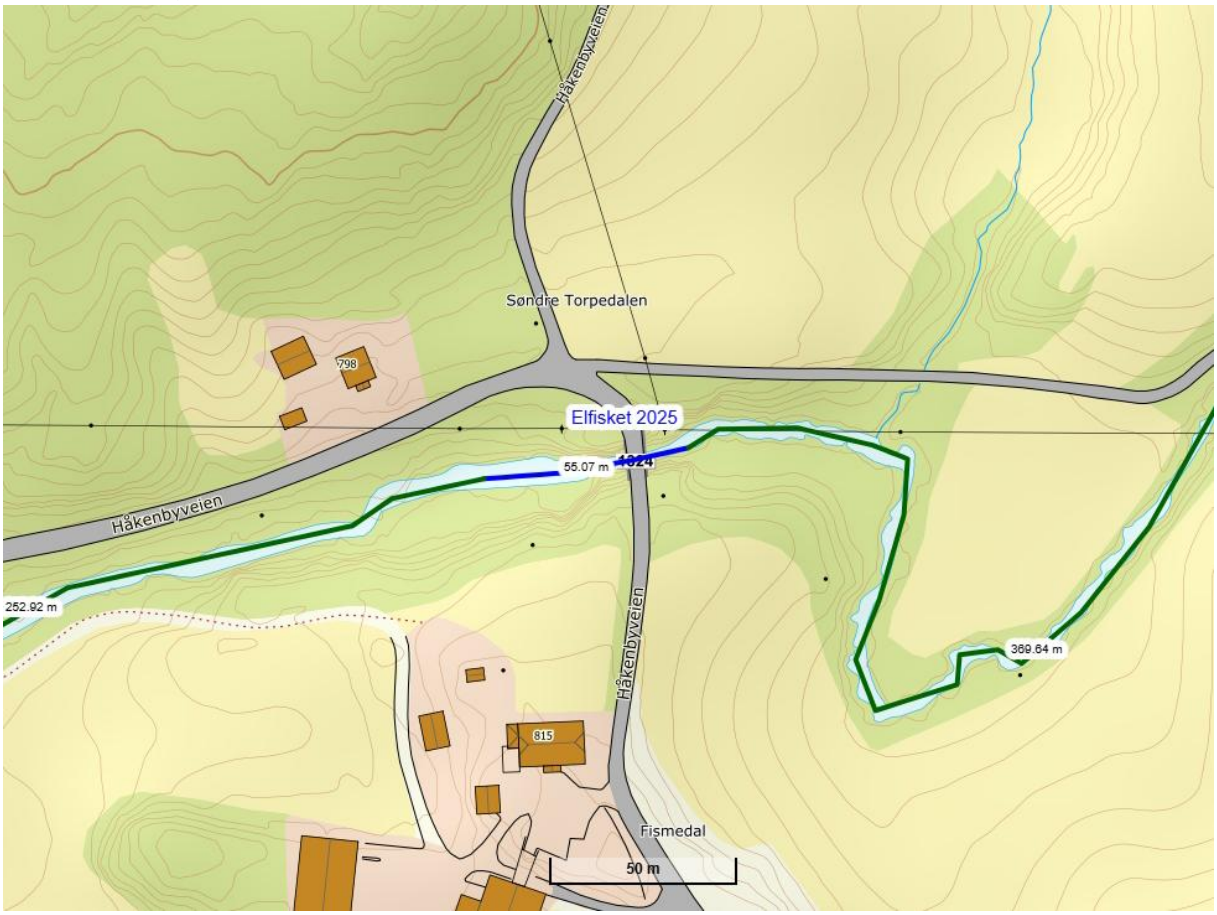

Figur 25 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring.

Vi elfisket oss fra nedstrøms brua, under brua og til noen få meter oppstrøms brua. Nederst på strekningen var det sand og stein, deretter kom en stor kulp på mer enn 1 meters dyp. Under brua var det stor stein og temmelig hard strøm, og krevende elfiskeforhold. Oppstrøms brua roet strømmen seg, og det lå mye grov stein der. Der steinen tok slutt ble det mudderbunn og ikke vadbart med høye leirekanten i bekken/elva.

Nede i sandområdene fanget vi 15+ bekkeniøyer og en og annen ørret. Det ble mest ørret på strekningen under brua med mest strøm og grov stein. Vi fanget til sammen 12 ørret på opptil 30 cm+, i alle aldersklasser. Bredden på elva varierte fra rundt 2 meter under brua, til 7-8 meter på det bredeste nedstrøms. Gitt forholdene, elvas størrelse og at vi bare fisket en gang, unnlater vi å gjøre noe tetthetsestimat.

Aktuelle tiltak

Fisma-Rødselva

- Mer info kommer.

Fisma-Rødselva bekkefelt 001-263-R: Halden, Aremark

Vassdragsbeskrivelse

Vøllestad et al. (2025) påviste mort, ørekyt, abbor, brasme, ørret, gjedde, niøye, ål, sørv og flire i Rødselva vha. miljø-DNA. Det er da snakk om påvisning av DNA i vann som har rent ned hele vassdraget.

Vi har startet kartleggingen av vassdraget i 2025, så mer info kommer senere.

Oppsummering: Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Veggesdalbekken, Håkenbyveien kryssing

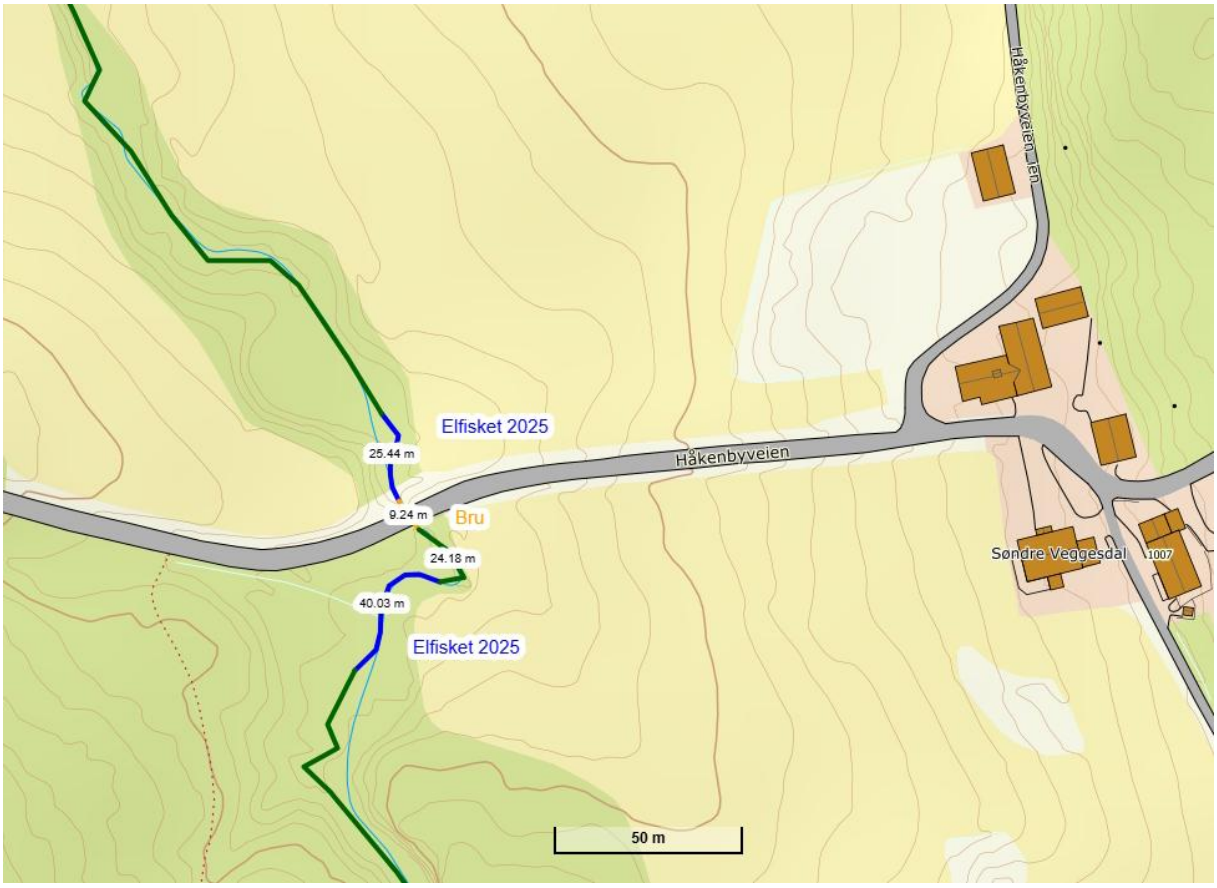

Figur 26 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonene ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Vannet var svært humøst.

Nedstrøms veien besto bunnen av stein/fjell, noe grus, sand, og en kulp ned til 0,5 meters dyp. Det var noen mindre stryk opp mot veien. Fisken bør greie å passere kulverten under veien.

Oppstrøms veien gikk bekken i tett barskog, og bar fargemessig veldig preg av å være nettopp en skogsbekk. Det var stedvis mye kvist i løpet. Det var generelt lite fall, men noen mindre småstryk. Det var noen kulper ned til 0,7 meters dyp.

Vi elfisket et strekk på ca. 25 meter nedstrøms veien, og et strekk på ca. 40 meter oppstrøms veien. Vi fanget ingen fisk.

pH ble målt til 6,1.

Vi gikk dette løpet helt ned til samløpet med Langetjernbekken. Der var det en kanal med mudderbunn, som ikke var mulig å elfiske. Beveren hadde arbeidet mye i dette området med stokker i kryss og tvers.

Figur 27 Veggesdalbekken nedstrøms Håkenbyveien

Langetjernbekken, nedstrøms Nordre Veggesdal (Håkenbyveien 1004)

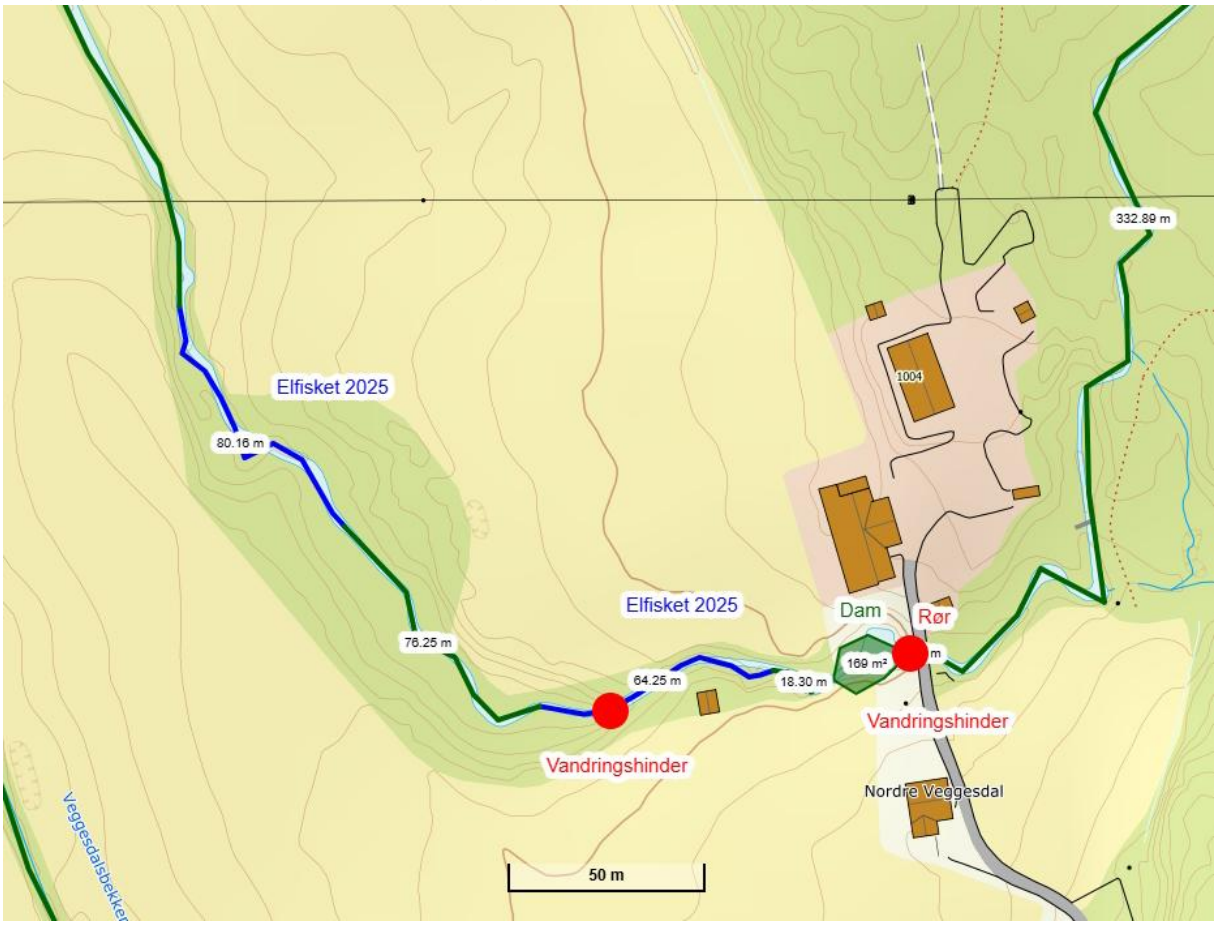

Figur 28 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Nedstrøms skogen var bekken stilleflytende med mudderbunn. Oppover i skogsdalen var det stryk og små fosser, kulper ned til dyp på mer enn en meter, og bunnen besto for en stor del av stein og fjell, med noe grus. Ca. 100 meter nedstrøms veien inn til tunet på Håkenbyveien 1004 var det en foss som utgjorde et naturlig 100% vandringshinder. Det var anlagt en dam nedstrøms veien. Kulverten under veien lå høyt over overflaten til vannet og var et 100% vandringshinder. Oppstrøms veien var det flere mindre fosser.

Vi elfisket to strekninger på 80 og 65 meter nedstrøms dammen, både oppstrøms og nedstrøms det naturlige vandringshinderet. Vi fant ørekyte hele veien, 100+ stk. I tillegg fanget vi to små mort (1-åringer) helt nederst.

Langetjernbekken, Håkenbyveien kryssing (Donevang-Askefoss)

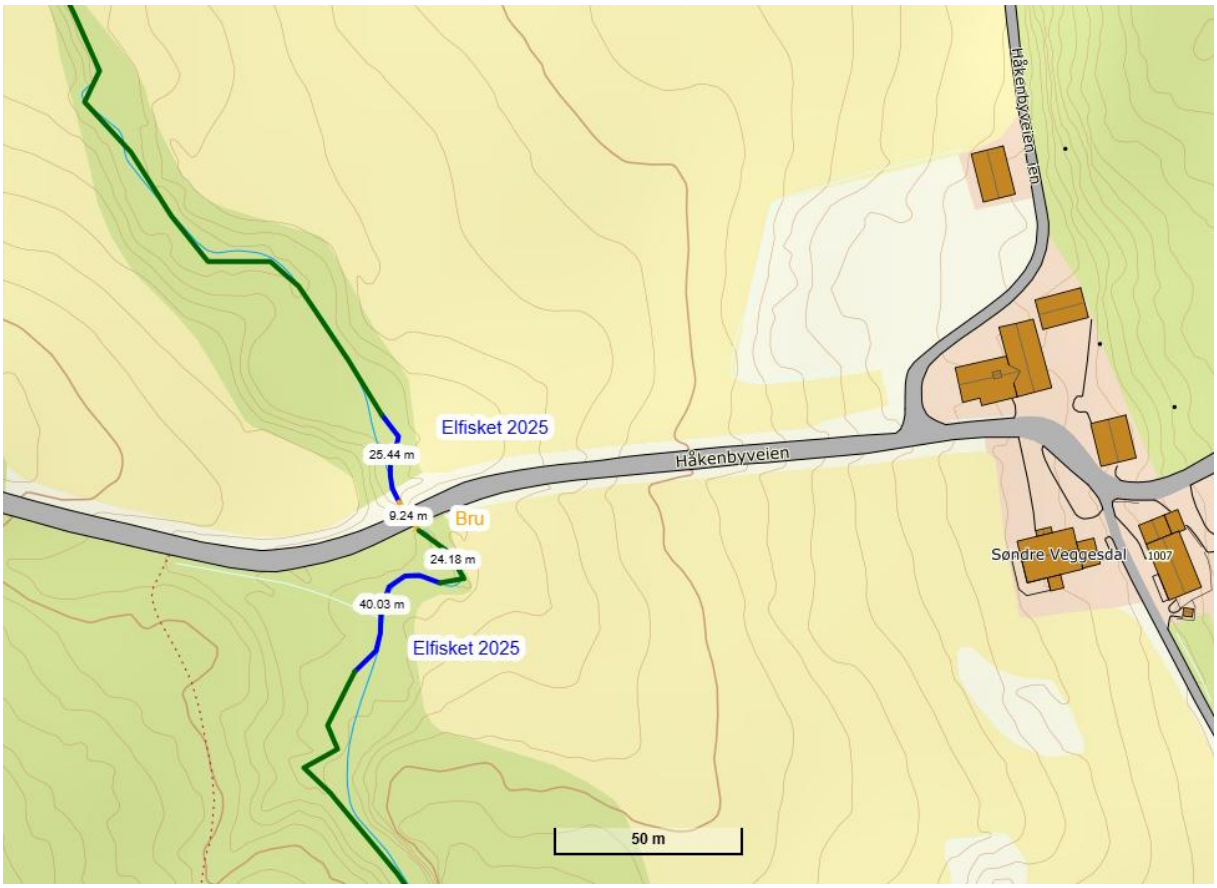

Figur 29 Elfiskestasjoner/befaring

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lars Selbekk 5-5-25.

Det var klart vann og gode forhold, og relativt lav vannføring. Vannet var dog humusfarget. Kulverten under veien var godt lagt, og var ikke noe vandringshinder. Det var mye fjell i løpet nedstrøms kulverten, med stedvis en del grus og noen steiner. Det var lite strøm, unntatt på partiet opp mot kulverten. Opp mot kulverten var det sprengstein, mens det oppstrøms var lite strøm, mudderbunn og mye elvesnelle.

Vi elfisket 50 meter nedstrøms kulverten, og ca. 10 meter oppstrøms kulverten (det var vanskelig å gå videre). Vi fanget 100+ ørekyte nedstrøms, og 4 ørekyte oppstrøms.

pH ble målt til 6,7.

Aktuelle tiltak

Veggesdalbekken

- Mer info kommer.

Langetjernbekken

- Mer info kommer.

Ørelva 001-164-R: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Ørelva

Se Heier (2024).

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Ørelva

Se Heier (2024).

Aktuelle tiltak

- Mer info kommer.

Nordre Boksjø 001-344-L: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Nordre Boksjø

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Innløpsbekker

Ole-Håkon Heier har elfisket for Halden og Omegn JFF i 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Halden og Omegn jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Nordre Boksjø bekkefelt 001-71-R: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Innløpsbekker

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Innløpsbekker

Ole-Håkon Heier har elfisket for Halden og Omegn JFF i 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Halden og Omegn jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Bekk mellom Boksjøene 001-75-R: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Bekk nordre-søndre Boksjø

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Innløpsbekker

Ole-Håkon Heier har elfisket for Halden og Omegn JFF i 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Halden og Omegn jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Folkåa bekkefelt 001-53-R: Halden

Vassdragsbeskrivelse

Innløpsbekker Folkevann

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i hver enkelt bekk.

Innløpsbekker

Ole-Håkon Heier har elfisket for Halden og Omegn JFF i 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Halden og Omegn jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Referanser

- Bohlin, T. et al. 1989. Electrofishing - Theory and practice with special emphasis on salmonids. Hydrobiologia 173: 9-43, 1989.
- Heier, O.-H., 2024. Sjøørretbekker i Østfold fisk, habitat, status og tiltak 2024, 362 s.
- Heier, O.-H. og Haga, A., 2023. Ferskvannsfisk i Østfold. Østfold-Natur nr. 77, 2023, 135 s.
- Vøllestad, L.-A., Lynch, T., Fossøy, F., Ørjasæter, H., Spikkeland, I., og Selbekk, L.K., 2025. Fisken i Haldenvassdraget undersøkt ved hjelp av miljøDNA. VANN 1-2025, 16 s.
- Kart er laget på www.norgeskart.no

Personlige opplysninger

- NN, sted